

Ο Σεπτέμβρης να είναι η αρχή της σχολικής χρονιάς των αγώνων μας.

**Όλοι στη συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας την Τετάρτη
31/8 και ώρα 12:30**

Όλοι στις Γενικές Συνελεύσεις.

Το επόμενο διάστημα οι εργαζόμενοι, η νεολαία, ο λαός συνολικά θα βρεθούμε αντιμέτωποι με ένα νέο γύρο επιδρομής στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα στο όνομα της δεύτερης αξιολόγησης από τους «θεσμούς». Η επίθεση αυτή θα έρθει να προστεθεί στο ήδη γκρίζο κοινωνικό τοπίο που έχει διαμορφωθεί από την βχρονη εφαρμογή των αντεργατικών – αντιλαϊκών μνημονιακών νόμων και μεταρρυθμίσεων. Ταυτόχρονα, αυτή την περίοδο οι δραματικές συνέπειες από την εφαρμογή των μέτρων και αυτών που ψηφίστηκαν πρόσφατα (ασφαλιστικό – φορολογικό – δάνεια -εκποίηση δημοσίας περιουσίας και επιχειρήσεων) θα βιώνονται όλο και πιο άμεσα στην καθημερινή ζωή από την πλειοψηφία των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Οι απολύσεις από τα χιλιάδες κλεισίματα επιχειρήσεων, η εκτίναξη της ανεργίας, η περεταίρω φτωχοποίηση από την φοροεπιδρομή, την ακρίβεια, τις νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, θα οξύνουν παραπέρα το κοινωνικό ζήτημα.

Η κυβέρνηση υλοποιώντας και το τρίτο μνημόνιο, προωθεί ουσιαστικά τη θεσμοθέτηση ενός σκληρού μηχανισμού αυτόματης περικοπής δαπανών, δηλαδή μισθών και συντάξεων, αλλά και νέα φορολογικά μέτρα σε περίπτωση απόκλισης από το στόχο του 3,5% μέχρι το 2018, για τα οποία η ελληνική κυβέρνηση δεν θα έχει το δικαίωμα παρέμβασης ή μονομερών ενεργειών και επιπλέον, θα συμπληρωθούν από μια σειρά ακόμα επόμενων μνημονιακών μέτρων και αναδιαρθρώσεων. Μέτρα που η υλοποίησή τους θα στοχεύει στην «θετική» αξιολόγηση από τους δανειστές, φορτώνοντας όμως με περισσότερη φτώχεια την κοινωνία.

Τα λεγόμενα «αγκάθια» της διαπραγμάτευσης αφορούν, μεταξύ άλλων, χιλιάδες δανειολήπτες που θα δουν τα σπίτια τους να βγαίνουν στο σφυρί, απελευθέρωση των απολύσεων, υποτίμηση και ελαστικοποίηση της εργασίας, περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Αφορούν με δυο λόγια την κλιμάκωση της κοινωνικής λεηλασίας και τη θυσία των λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων στο βωμό της καπιταλιστικής κρίσης.

Η εκπαίδευση στη δίνη των μνημονιακών μέτρων και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων

Όσο κι αν ο υπουργός Παιδείας προσπαθεί με δηλώσεις του να πείσει την κοινωνία ότι «επιτέλους μετά από 30 χρόνια θα είναι η πρώτη φορά που με την

έναρξη των μαθημάτων όλα θα λειτουργούν κανονικά», η πραγματικότητα θα τον διαψεύσει οικτρά. Γιατί είναι σαφές πια με ποια κριτήρια ασκεί την εκπαιδευτική πολιτική η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ και το υπουργείο παιδείας.

Τα κριτήριά τους είναι οι μνημονιακές οικονομικές και θεσμικές δεσμεύσεις που έχουν υπογράψει. Δηλαδή οι σφοδρές περικοπές σε σχολεία, εκπαιδευτικούς, μαθητές και χρηματοδότηση. Φυσικά κριτήριό τους δεν είναι οι ανάγκες των μαθητών, αλλά οι ανάγκες των δανειστών. Κριτήριό τους δεν είναι η σταθερή εργασία, αλλά η εργασιακή ευελιξία και ομηρία. Κριτήριό τους δεν είναι το σχολείο που θα αμβλύνονται οι κοινωνικές και ταξικές ανισότητες, δεν είναι το σχολείο της κριτικής και δημιουργικής σκέψης, αλλά το πολυδιασπασμένο σχολείο της αγοράς.

Από κοντά και η ΝΔ λέγοντας πιο καθαρά τα πράγματα, μιλά για μαθητές – πελάτες, «εισαγωγή της επιχειρηματικότητας στα σχολεία» και για αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων «με συμμετοχή και πιστοποιημένων στελεχών του ιδιωτικού τομέα»!

Το «Ενιαίο Ολοήμερο Σχολείο» μαζί με τα νομοσχέδια για το «ενιαίο ολοήμερο νηπιαγωγείο» και την ειδική αγωγή, αποτελούν συνέχεια των συντηρητικών εκπαιδευτικών αναδιαρθρώσεων των προκατόχων τους. Αποτελούν πλήρη ευθυγράμμιση με τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, που θεωρούν ότι το δημόσιο σχολείο πρέπει να έχει «αποτελέσματα» με όσο το δυνατόν λιγότερο οικονομικό κόστος. Αποτελούν πλήρη ευθυγράμμιση με τις απαιτήσεις των «θεσμών» για ακόμα μεγαλύτερες περικοπές στο δημόσιο, αφού μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού εκτρώματος θα υπάρξουν νέα μέτρα ύψους 5,2 δις με βασική αιχμή τη διάλυση του δημόσιου τομέα.

Οι βασικότερες μνημονιακές δεσμεύσεις του υπουργείου παιδείας, για δραστικές περικοπές προσωπικού στην εκπαίδευση συνεχίζουν να υλοποιούνται. Για μια ακόμα φορά οι διορισμοί είναι μηδενικοί και επιπλέον, ένα σημαντικό τμήμα των αναπληρωτών κινδυνεύει να χάσει τη δουλειά του, αφού με τις αλλαγές στο δημοτικό, στο νηπιαγωγείο και στην ειδική αγωγή το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να εξαφανίσει τις πραγματικές ανάγκες στην εκπαίδευση. Ταυτόχρονα, για μια ακόμα χρονιά η ελαστική εργασία των αναπληρωτών καλείται να καλύψει χιλιάδες πραγματικά κενά στην εκπαίδευση, ενώ ο νέος τύπος σχολείου γενικεύει το σχολικό μοντέλο του κατακερματισμού της γνώσης και των αντικειμένων, κομμένο και ραμμένο στα όρια των μνημονιακών περιορισμών και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων και ανοίγει τον ασκό του Αϊόλου για αθρόες υποχρεωτικές μετακινήσεις εκτός ΠΥΣΠΕ. Στη διάρκεια του καλοκαιριού είχαμε την «εξαφάνιση» οργανικών και λειτουργικών κενών από τα στελέχη της εκπαίδευσης στη διαδικασία των μεταθέσεων και αποσπάσεων, τις απόπειρες σε συνεδριάσεις των ΠΥΣΠΕ στη διάρκεια του καλοκαιριού να υπολογιστούν οι ανάγκες των σχολείων σε προσωπικό με βάση όχι τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών (ολοήμερα, ενισχυτική διδασκαλία, υποστηρικτές δομές) αλλά τη δημιουργία τεχνητών «πλεονασμάτων» εκπαιδευτικών ή μηδενικών κενών. Η εγκύκλιος που έφτασε στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης στις 24/8 ως «εξαιρετικά επείγουσα» έρχεται με πραξικοπηματικό τρόπο να ολοκληρώσει το παζλ, καλώντας τα ΠΥΣΠΕ, και όπου «αδυνατούν να συνεδριάσουν» τους Διευθυντές Εκπαίδευσης, με

διαδικασίες φαστ- τρακ να βγάλουν τους λειτουργικά υπεράριθμους έτσι ώστε στις 2 Σεπτέμβρη να γίνουν οι μετακινήσεις των «πλεοναζόντων» εκπαιδευτικών! Το Υπουργείο πιστεύει ότι με τα σχολεία κλειστά δεν θα έχει καμία αντίδραση στην προσπάθειά του να λειτουργήσουν τα σχολεία με «ότι υπάρχει» και «ότι περισσεύει»....

Για το νηπιαγωγείο και την ειδική αγωγή

Το νηπιαγωγείο είναι από τα μεγάλα θύματα των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση. Η κυβέρνηση αντιγράφει στο σχεδιασμό της για το νηπιαγωγείο την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ για την «Πρώιμη παιδική φροντίδα και εκπαίδευση», ο ΣΥΡΙΖΑ υιοθετεί τη θέση του για ενιαία «φροντίδα και αγωγή» από 0-6 ναρκοθετώντας την προσχολική αγωγή.

Ο νέος ενιαίος τύπος θα διαλύσει παιδαγωγικά την αντισταθμιστική δομή του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου μετατρέποντας το σε προαιρετικό πρόγραμμα, δηλαδή φύλαξη. Τα επιχειρήματα για ύπαρξη πολυτυπίας Νηπιαγωγείων είναι σαθρά. Μέχρι σήμερα έχουμε δυο τύπους Νηπιαγωγείου (κλασικό και Ολοήμερο) και με τη νέα Υπουργική απόφαση πάλι δυο τύπους θα έχουμε (Βασικό πρόγραμμα και προαιρετικό Ολοήμερο), ενώ ανοίγει ταυτόχρονα διάπλατα το παράθυρο στην είσοδο της ελαστικής εργασίας και στο Νηπιαγωγείο.

Ταυτόχρονα, η έκδοση Υπουργικής Απόφασης για το ωράριο αφορά ελάχιστα Νηπιαγωγεία (μόνο 9 από τα 5.140) και αυξάνει για άλλη μια φορά το ωράριο των Νηπιαγωγών, το μεγαλύτερο διδακτικό ωράριο στην Εκπαίδευση (25 διδακτικές ώρες), χωρίς να λύνει κανένα πρόβλημα αφού συνδέεται με τον τύπο του Νηπιαγωγείου.

Στο θέμα της ειδικής αγωγής, ένα από τα πρώτα θέματα που άνοιξε η κυβέρνηση σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της προς τους δανειστές και τον ΟΟΣΑ, το υπουργείο κατέθεσε τροπολογία διαμορφώνοντας τη λογική της πλήρους ευελιξίας στο εκπαιδευτικό προσωπικό, όπου όλοι θα μπορούν να κάνουν τα πάντα – με τη ίδια λογική του «νέου ολοήμερου σχολείου» του Φίλη. Προσπαθεί να «διαχειριστεί» το υπάρχον εκπαιδευτικό δυναμικό (σε φόντο μηδενικών διορισμών) και ταυτόχρονα να ενισχύσει τις προϋποθέσεις για την «πλήρη ένταξη» των δομών της ειδικής εκπαίδευσης στη γενική. Κάνει ένα βήμα μπρος (κατάργηση παρ. 1 του άρθρου 56 του ν.3966/2011) και πολλά βήματα πίσω (με τις συνεχείς και εκτεταμένες κατηγοριοποιήσεις εκπαιδευτικών και τις αντιφατικούς προσδιορισμούς των προσόντων τους) δηλώνοντας με σαφήνεια ότι ο συνολικός σχεδιασμός θα εκπορεύεται από τις οδηγίες της ΕΕ σχετικά με την εκπαίδευση των αναπήρων, αλλά και την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών του χώρου της ειδικής.

Αυταπάτες τέλος, ώρα για οργάνωση.

Η απάντηση σε αυτή την επίθεση, θα κρίνει το μέλλον μας. Η έκβαση της αντιπαράθεσης, ακόμα και σε αυτά τα δύσκολα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από τις δικές μας επιλογές. Τα σωματεία μας πρέπει να πάρουν την υπόθεση της οργάνωσης του αγώνα στα χέρια

τους. Ο Σεπτέμβρης πρέπει να σηματοδοτήσει την έναρξη της σκληρής αντιπαράθεσης, που θα υπερβαίνει το πλαίσιο της διαμαρτυρίας, που θα φιλοδοξεί να είναι πολιτικά επικίνδυνη και κοινωνικά αποτελεσματική, που θα στοχεύει στην υπεράσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και των εργασιακών δικαιωμάτων της ζωντανής εκπαίδευσης.

Με βάση την απόφαση της 85η Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ:

- Συμμετέχουμε μαζικά στη συγκέντρωση στο υπουργείο παιδείας στις 31 Αυγούστου.
- Συμμετέχουμε μαζικά στην 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση την πρώτη εβδομάδα μαθημάτων σηματοδοτώντας την έναρξη μιας γενικευμένης αντιπαράθεσης.
- Στηρίζουμε στον κύκλο Γενικών Συνελεύσεων από τις 1 μέχρι τις 9 Σεπτέμβρη απεργιακές, αγωνιστικές κινητοποιήσεις διάρκειας, με επαναλαμβανόμενες μορφές (3ήμερες, 5ενθήμερες) που θα αποφασιστούν σε ολομέλεια προέδρων.
- Δημιουργούμε άμεσα σε κάθε σύλλογο ανοιχτές επιτροπές αγώνα που θα οργανώσουν μαζικά τον κλάδο από τα κάτω παίρνοντας πρωτοβουλίες για τη μαζικοποίηση των συνελεύσεων και των δράσεων.
- Προχωράμε σε πολύμορφες κινητοποιήσεις στις Διευθύνσεις, τοπικές δράσεις, με γράμματα σε γονείς και μπλοκαρίσματα των υπηρεσιακών συμβουλίων. Καμιά απόλυση – κανένας αναπληρωτής χωρίς δουλειά – καμιά υποχρεωτική μετακίνηση.
- Να ορθώσουμε τη συλλογική μας αντίσταση, να μπλοκάρουμε τα βήματα εφαρμογής της Υπουργικής Απόφασης του Φίλη και των αντεκπαιδευτικών μέτρων, τις λειτουργικές υπεραριθμίες που προκύπτουν και τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπαιδευτικών.
- Να επιβάλλουμε την επαναπρόσληψη όλων των αναπληρωτών, με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας (μόνιμους εκπαιδευτικούς) με τις αναγκαίες για τη λειτουργία των σχολείων προσλήψεις, τις αναγκαίες για τους μαθητές ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας, τη στελέχωση όλων των τάξεων υποδοχής και παράλληλης στήριξης, την υποδοχή όλων των παιδιών στο ολοήμερο και την εγγραφή όλων των παιδιών στο νηπιαγωγείο.
- Με διαδηλώσεις, καταλήψεις, τοπικές δράσεις, συστράτευση με τη δευτεροβάθμια, με γονείς και συνολικά το εκπαιδευτικό και εργατικό κίνημα, συντονίζοντας και συμβάλλοντας ευρύτερα στο εργατικό και παλλαϊκό ξεσηκωμό για την ανατροπή των μνημονίων και των νέων επικείμενων μέτρων.